

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617011911
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7617011911.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. novembra 2018, v trestnej veci proti obžalovanému Š. W., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a) Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11.4.2018 sp.zn. 3T/93/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietla odvolanie obžalovaného Š. W..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T/93/2017 zo dňa 11.4.2018 bol obžalovaný Š. W. uznaný za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a) Tr.zák. a z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods.1 písm.a) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 28.01.2017 asi o 08.30 hod. v X. A. Q. A. X. J.. po tom ako hliadka P. F. Q. X. A. Q. v zložení W.. U. S. Y. P. S., ho ako vodiča motorového vozidla zastavila pre podozrenie zo spáchania dopravného priestupku odmietol preukázať svoju totožnosť, pokúšal sa z miesta činu odísť s tým, že si majú dávať pozor, že už v minulosti mal problémy s policajtmí a potom čo W.. U. S. mu v odchode zabránil tým, že sa postavil medzi dvere jeho vozidla so slovami „zabijem ťa“, udrel W.. U. S. oboma rukami do hrudníka, v dôsledku čoho vypadol na zem jeho mobilný telefón N.. D. Q. N., ktorý obžalovaný Š.S. W. zdvihol a odhodil ho na vzdialenosť asi 5 metrov, v dôsledku čoho došlo k jeho poškodeniu a spôsobeniu škody pre W.. U. S. vo výške 214,- €, na čo na zamedzenie jeho ďalšieho hroziaceho fyzického útoku, títo príslušníci mestskej polície za použitia donucovacích prostriedkov mu v ňom zabránili, pričom sa im vyhrážal zabitím.

Za to bol obžalovanému Š. W. podľa § 323 ods.1 Tr.zák. s použitím § 41 ods.1 Tr.zák., § 36 písm.j) Tr.zák., § 37 písm.h) Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák., § 39 ods.1, ods.2 písm.c) Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm.a) Tr.zák. výkon trestu mu bol podmienenečne odložený a podľa § 50 ods.1 Tr.zák. bola určená skúšobná doba v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 73 ods.1 Tr.zák. súd uložil obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť poškodenému W.. U. S., A.. XX.X.XXXX Q. D.G., E. D., W. X. A. Q., J.. U.. M. Č.. XXXX/X, E. X. A. Q., škodu v sume 214,- € z titulu poškodenia mobilného telefónu.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný zahlásil odvolanie čo do výroku o vine a treste a konaníu, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný v celom rozsahu poprel spáchanie skutku a uviedol, že

vinníkmi sú policajti, ktorí mu vykrútili ruky a protiprávne odviekli na psychiatriu. Tým, že mu vykrútili ruky, týrali ho a ťahali po schodoch na psychiatriu, spôsobili mu poruchy psychiky. V ďalšom obžalovaný uvádza, že celé konanie bolo protiprávne a nezákonné, v podstate taký je aj náš štát. Poukázal na postup policajtov, napr. v Poľsku, kde správanie polície je v súlade so zákonom. Obžalovaný viackrát opakuje v dôvodoch odvolania, že prehral len bitku, ale vojnu ešte nie, a preto sa bude sťažovať na Najvyšší súd Slovenskej republiky a do Štrasburgu.

Na podklade odvolania obžalovaného Š. W. odvolací súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, a to v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o skutku uvedenom v obžalobe.

Nepochybil okresný súd, pokiaľ v zmysle ustanovenia § 1 Tr.por., t.j. kontradiktórnym spôsobom konania vykonal výsluch obžalovaného Š. W. a výsluchy poškodeného W.. U. S. a svedka P. S..

Výsluchom vyššie uvádzaných svedkov bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný Š. W. sa dopustil konania, ktoré je mu dávané v obžalobe prokurátora za vinu, t.j. použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a inému sa vyhrážal usmrtením v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke.

Neobstojí ani tvrdenie obžalovaného Š. W., že mu pri zákroku polície praskli nervy, chcel odísť bez zaplatenia pokuty a vzápätí na to udril päťou policajta (W.. U. S.) do brucha, resp. do hrudníka. Vtedy policajtovi vypadol telefón na zem. Nie je pravdou, že by telefón zdvihol a odhodil. Taktiež nie je pravdou, aby sa policajtom vyhrážal zabitím.

V rozpore s tvrdením obžalovaného je okrem iných dôkazov aj samotné priznanie sa obžalovaného Š. W. k prečinu podľa § 324 ods.1 písm.a/ Tr.zák., keď obžalovaný pri svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že začal kričať od bolesti, keď mu príslušníci polície vykrúcali ruky a keďže to nevedel vydržať, začal sa policajtom vyhrážať, že ich zabije a že sú hlúpi. Táto výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná v zmysle § 264 Tr.por. pri odstraňovaní rozporov medzi jednotlivými výpoveďami obžalovaného Š. W..

Obhajoba obžalovaného Š. W. v tomto smere bola vyvrátená výsluchmi mestských policajtov, a to W.. U. S. Y. P. S., ktorí zhodne uviedli, že obžalovaný na výzvu nepredložil doklad totožnosti a následne hovoril, že sa ponáhľa a že odchádza preč. Po poučení, že bude predvedený na mestskú políciu za účelom zistenia totožnosti, obžalovaný chcel naštartovať auto, avšak príslušník polície W.. U. S. mu v tom zabránil tak, že sa postavil k dverám, čo obžalovaného nazlostilo a oboma rukami buchol poškodeného S. päťami do brucha. Pri tom údere policajtovi vypadol telefón na zem, a keď sa vlastne obžalovaný vyvílekol z vetrovky, chytil telefón a odhodil ho asi 5 m zo stredu vozovky až na chodník.

Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že svedkovia vypovedali o tom, čo vnímali svojimi zmyslami. Obava z ohrozenia života a zdravia, resp. majetku vyplýva z nasledujúcich dôkazov.

Poškodený predovšetkým W.. U. S. prípad oznámil polícii a následne podal trestné oznámenie. Ďalším dôkazom je odborné vyjadrenie znalca U. X..H..E.. P., z ktorého vyplýva, že škoda na mobilnom telefóne značky D. Q. N. činí sumu 214,- €, keďže oprava zariadenia vzhľadom na rozsah poškodenia by bola nerentabilná.

Ďalším dôkazom svedčiacim v neprospech obžalovaného je znalecký posudok znalkyne v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria P.. Y. H., ktorá vypovedala na hlavnom pojednávaní a uviedla, že obžalovaný nie je duševne chorý, má emočne nestabilnú poruchu osobnosti impulzívneho typu, ktorá sa prejavuje nízkou frustračnou toleranciou, tendenciou jednať nepredvídateľne, bez uváženia dôsledkov, tendenciou ku konfliktom, výbuchov zlosti, násiliu, nestáloú a vrtošivou náladou.

Obžalovaný Š. W. bol v čase spáchania skutku príčetný, jeho schopnosť ovládať svoje konanie bola znížená nepodstatnou mierou iba pod vplyvom tejto poruchy.

Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na podrobné dôvody rozhodnutia okresného súdu tak, ako sú uvádzané v napadnutom rozsudku, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a ničím viac nedopĺňa.

Okresný súd nepochybil, pokiaľ na podklade vykonaného dokazovania uznal obžalovaného Š. W. za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a) Tr.zák. a z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Tr.zák.

Odvolací súd vo vzťahu k uloženému trestu uvádza, že okresný súd postupoval správne, ak uznal existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm.j/ Tr.zák. - viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm.h/ Tr.zák. - spáchal viac trestných činov.

Správne postupoval okresný súd, keď pri ukladaní trestu použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods.1, ods.2 písm.c/ Tr.zák., a to vzhľadom na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva - odvetvia psychiatrie, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný spáchal trestné činy v stave zmenšenej príčetnosti, ktorý si nepriviložitím návykovej látky, pričom mal za to, že vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného je možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania.

Vzhľadom na osobu obžalovaného Š. W. predovšetkým na to, že v minulosti nebol súdne trestaný, uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov, ktorého výkon bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov za súčasného uloženia ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou aj odvolací súd uloženie tohto trestu považuje za nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, a to nielen z dôvodu individuálnej prevýchovy, ale aj z dôvodu generálnej prevencie.

Správne okresný súd rozhodol, pokiaľ obžalovanému Š. W. uložil v zmysle § 287 Tr.por. povinnosť zaplatiť poškodenému W.. U. S. riadne a včas uplatnenú škodu vo výške 214,- € z titulu poškodenia mobilného telefónu. Táto škoda je objektivizovaná odborným vyjadrením.

Odvolací súd, keďže nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, odvolanie obžalovaného Š. W. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.